

РЕШЕНИЕ

№ 1362

гр. София, 05.03.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 13 състав,
в публично заседание на 16.02.2021 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Николай Ангелов

при участието на секретаря Паола Георгиева, като разгледа дело номер **11148** по описа за **2020** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. от АПК.

Образувано е по жалба от Н 2 Д О., ЕИК:[ЕИК] със седалище и адрес [населено място], жк Надежда IV № 460, вх. А, ет. 11, ап. 35, представлявано от Т. С., против заповед за прилагане на принудителна административна мярка № ФК-С745-0460932/26.10.2020 г., издадена от началник отдел Оперативни дейности в Главна Дирекция Фискален Контрол при ЦУ на НАП С., с която на търговеца е наложена принудителна административна мярка по чл. 186, ал. 1, т. 1 ЗДДС – запечатване на обект – магазин, находящ се в [населено място], жк Надежда IV № 460, стопанисвано от Н 2 Д О., за срок от 14 дни.

В жалбата се поддържа, че заповедта е постановена при съществено нарушение на административните правила и в противоречие с материалноправни норми - отменителни основания по чл. 146, т. 3 и т. 4 от АПК. Искане за отмяната на заповедта.

Ответникът – началник отдел Оперативни дейности в Главна Дирекция Фискален Контрол при ЦУ на НАП С. чрез юрисконсулт А. изразява становище за неоснователност на жалбата. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

Съдът, като обсъди становищата на страните и доказателствата по делото и направи проверка, на основание чл. 168, ал. 1 от АПК, на законосъобразността на оспорената административна заповед и на посочените в жалбата основания по чл. 146, т. 3 и т. 4 от АПК, приема за установени следните обстоятелства по делото:

Със заповед за прилагане на принудителна административна мярка №

ФК-С745-0460932/26.10.2020 г., издадена от началник отдел Оперативни дейности в Главна Дирекция Фискален Контрол при ЦУ на НАП С., на оспорвания е наложена принудителна административна мярка по чл. 186, ал. 1, т. 1 б. А ЗДДС – запечатване на обект – магазин, находящ се в [населено място], жк Надежда IV № 460, стопанисвано от Н 2 Д О., за срок от 14 дни. от деня следващ датата на изтичане на 14 дневен срок от връчване на заповедта.

Видно от обстоятелствената част на обжалваната заповед, на 15.10.2020 г. в 16.00 ч. е била извършена проверка на посочения търговски обект, като при проверката е установено, че има въведено в експлоатация фискално устройство, модел Datex DP-150 с ИН на ФУ DT 657451 и фискална памет № 02657451, като в обекта е била направена контролна покупка на един брой десерт на стойност 1,20 лв., платени в брой слжител в ТД на НАП С., получена от М. И.-служител в обекта, за която покупка не е издаден фискален бон от намиращото се в обекта фискално устройство, което е било в работен режим. Посочените обстоятелства са установени с протокол за извършена проверка АА № 0460932/15.10.2020г., издаден на основание чл. 110, ал. 4, във връзка с чл. 50, ал. 1 от ДОПК, както и опис на парите в касата. След легитимацията на проверяващите бил отпечатан дневен финансов отчетот 15.10.2020г, от който е видно, че сумата от 1,20 лв не е отразена, като регистрирана чрез издаване на касова бележка, като е регистрирана касова наличност в размер на 171,74 лв, която представлява въвеждане на пари в касата, без да се отрази на монтираното фискално устройство. Налице е обяснение от служителя Теменужка С., която заявила, че ѝ звъннал телефона и затова забравила да отчете покупката чрез касова бележка.

При така установената фактическа обстановка съдът прави следните правни изводи:

Жалбата е подадена в преклузивния срок по чл. 149, ал. 1 от АПК (заповедта е връчена на председателя на жалбоподателя на 29.10.2020 г., а жалбата е депозирана чрез ответника на 09.11.2020), подадена е от надлежна страна по чл. 147, ал. 1 от АПК, срещу подлежащ на оспорване административен акт и е допустима.

По същество, същата е неоснователна по следните съображения:

Със заповед за прилагане на принудителна административна мярка № ФК-С745-0460932/26.10.2020 г., издадена от началник отдел Оперативни дейности в Главна Дирекция Фискален Контрол при ЦУ на НАП С., на оспорвания е наложена принудителна административна мярка по чл. 186, ал. 1, т. 1 ЗДДС – запечатване на обект – магазин, находящ се в [населено място], жк Надежда IV № 460, стопанисвано от Н 2 Д О., за срок от 14 дни от 14-тия ден, следващ датата на връчване на заповедта. От събраните по делото доказателства се установява, че на 15.10.2020 г. в 16.00 ч. е била извършена проверка на посочения търговски обект, като при проверката е установено, че има въведено в експлоатация фискално устройство, модел Datex DP-150 с ИН на ФУ DT 657451 и фискална памет № 02657451, като в обекта е била направена контролна покупка на един брой десерт на стойност 1,20 лв., платени в брой слжител в ТД на НАП С., получена от М. И.-служител в обекта, за която покупка не е издаден фискален бон от намиращото се в обекта фискално устройство, което е било в работен режим. Посочените обстоятелства са установени с протокол за извършена проверка АА № 0460932/15.10.2020г., издаден на основание чл. 110, ал. 4, във връзка с чл. 50, ал. 1 от ДОПК, както и опис на парите в касата. След легитимацията на проверяващите бил отпечатан дневен финансов отчетот 15.10.2020г

,от който е видно,че сумата от 1,20 лв не е отразена,като регистрирана чрез издаване на касова бележка,като е регистрирана касова наличност в размер на 171,74лв,която представлява въвеждане на пари в касата ,без да се отрази на монтираното фискално устройство.Налице е обяснение от служителя Теменужка С.,която заявила,че й звъннал телефона и затова забравила да отчете покупката чрез касова бележка.

При така установените обстоятелства несъмнено се установява изпълнението на предпоставките за налагане на принудителната административна мярка по чл. 186, ал. 1, т. 1, б. „а“ от ЗДДС, като съобразно посочения текст принудителната административна мярка запечатване на обект за срок до 30 дни, независимо от предвидените глоби или имуществени санкции, се прилага на лице, което не спазва реда или начина за издаване на съответен документ.

От събраните по делото доказателства се установява неспазването на задължението по чл. 118, ал. 1 от ЗДДС, съгласно който всяко регистрирано и нерегистрирано по този закон лице е длъжно да регистрира и отчита извършените от него доставки/продажби в търговски обект чрез издаване на фискална касова бележка от фискално устройство (фискален бон) или чрез издаване на касова бележка от интегрирана автоматизирана система за управление на търговската дейност, независимо от това дали е поискан друг данъчен документ. Съобразно нормата на чл. 118, ал. 1 от ЗДДС налагането на принудителната административна мярка е независимо от предвидената глоба или имуществена санкция. На административния орган не е предоставена възможността да преценява определени обстоятелства, при които да наложи мярката или пък други обстоятелства, при наличието на които да не я наложи. Като условие за прилагането на мярката не е поставено и това за влизането в сила на наказателното постановление, с което в процесния случай е наложена имуществената санкция.Единствената преценка, която притежава административният орган е тази по отношение на срока на принудителната административна мярка, която преценка е била направена от този орган с оглед на вида на извършеното нарушение. Изрично в заповедта за прилагане на принудителната административна мярка административният орган е обосновал 14-дневния срок с обстоятелството, че търговецът отдавна извършва търговска дейности е наясно с конкретните изисквания за нея и с начина на организация на същата и въпреки това е допуснал и извършил административно нарушение.Срокът е също така съизмерен със стойността на покупката и съобразен с целената превенция за преустановяване на лошите практики в обекта.Следователно, при издаването на заповедта не са били допуснати нарушения на административно производствените правила, актът съдържа мотиви - в обстоятелствената му част има позоваване на правнорелевантните факти, а удостоверяващите ги доказателства са приложени към административната преписка, издаден е от компетентен орган/заповед № ЗЦУ-1148/25,08,2020г/. Изложените фактически предпоставки за извършената преценка и цитираното правно основание, позволяват да се извърши контрол за законосъобразност на волеизявлението на административния орган. При тези данни съдът намира, че обжалваната заповед съставлява индивидуален административен акт, издаден от компетентния орган в предписаната от закона форма и при наличие на законоустановените предпоставки. По изложените съображения оспореният административен акт е законосъобразен, поради което жалбата като неоснователна следва да

бъде отхвърлена.

С оглед изхода на спора и наличието на претенция за разноси от страна на ответника, съдът счита същата за основателна, като на ответника следва да се присъди юрисконсултско възнаграждение в размер на 500 лв.

Като взе предвид направените фактически и правни изводи, съдът и на основание чл. 172, ал. 2, предложение последно от АПК

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ оспорването на Н 2 Д О.,ЕИК:[ЕИК] със седалище и адрес [населено място],жк Надежда IV № 460,вх.А,ет.11,ап.35,представявано от Т. С., против заповед за прилагане на принудителна административна мярка № ФК-С745-0460932/26.10.2020 г., издадена от началник отдел Оперативни дейности в Главна Дирекция Фискален Контрол при ЦУ на НАП С., с която на търговеца е наложена принудителна административна мярка по чл. 186, ал. 1, т. 1 ЗДДС – запечатване на обект – магазин, находящ се в [населено място], жк Надежда IV № 460, стопанисвано от Н 2 Д О., за срок от 14 дни, като неоснователно.

ОСЪЖДА Н 2 Д О.,ЕИК:[ЕИК] със седалище и адрес [населено място],жк Надежда IV № 460,вх.А,ет.11,ап.35,представявано от Т. С. да заплати в полза на Националната агенция за приходите юрисконсултско възнаграждение в размер на 500 лв.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване с касационна жалба в 14-дневен срок от съобщаването му, пред Върховния административен съд, с връчване на преписи за страните по чл. 138 от АПК.

СЪДИЯ: